

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206204
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6718206204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o mal. L. U., nar. XX. 1. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného D. práce, sociálnych vecí a rodiny A., ako opatrovníkom, dieťa rodičov, matky C. X., nar. 9. XX. XXXX, trvale bytom Q. F. č. XX, XXX XX Q. F., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Brázdil & Brázdilová, s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50492934, a otca Y. U., nar. 5. 1. XXXX, trvale bytom T. XXXX/X, XXX XX F. U., zastúpeného Mgr. et Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o návrhu otca na úpravu výkonu práv a povinností k maloletému, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 4. februára 2021, č. k.: 5P/317/2018 - 388, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch III., IV., V. a VI. potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:

„I/ Maloletý L. U., nar. XX.X.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

II/ Otec maloletého Y. U., nar. X.X.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletého L. U., nar. XX.X.XXXX mesačne výživným v sume XXX,-- €, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, splatné vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky.

III/ Otec maloletého je oprávnený stykať sa s maloletým L. U., nar. XX.X.XXXX každú nepárnu sobotu v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod..

IV/ Otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky.

V/ Matka je povinná maloletého k styku riadne pripraviť.

VI/ Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Vo výroku označený otec maloletého sa návrhom najskôr domáhal zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, v priebehu konania zmenil návrh tak, že súhlasil so zverením maloletého do starostlivosti matky s tým, aby úprava styku zohľadnila, aby mohol s ním stráviť čo najviac času, žiadal upraviť styk tak, že sa bude s maloletým stretávať každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny, navrhol určiť výživné v sume 150 EUR mesačne, ktorá suma zodpovedá zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca ako aj potrebám maloletého syna. Tvrdil, že hoci nie je biologickým otcom maloletého, má eminentný záujem podieľať sa na jeho výchove, pričom poukázal na to, že o maloletého sa od útleho veku staral.

3. Matka maloletého s podaným návrhom nesúhlasila. Žiadala prerušiť konanie až do právoplatného skončenia konania o zapretí otcovstva. Poukazovala na to, že hoci navrhovateľ je uvedený v rodnom liste ako otec maloletého L., nie je jeho biologickým otcom, o čom vedomosť má. Syn odmieta chodiť k nemu a vždy ho musí pripraviť a dohovárať mu. Musí mu sľúbiť, že tam nebude spať a že sa vráti

domov. S úpravou styku nesúhlasila aj z toho dôvodu, že maloletý začal navštevovať základnú školu a je potrebné sa mu venovať. Úlohy majú rozložené na celý víkend, teda aj v sobotu, kedy sa s ním učieva. Výživné od otca nepožadovala aj keď potvrdila, že jej prispieva na výživu maloletého sumou 50 EUR.

4. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa žiadal rozhodnúť v záujme maloletého dieťaťa a vychádzať z vyjadrení maloletého v rámci výsluchu. Poukazoval na správy zo šetrenia pomerov v rodine maloletého dieťaťa s tým, že šetrenie bolo vykonané opakovane. Zo šetrenia v domácnosti otca vyplynulo, že má vytvorené podmienky pre stretávanie sa s maloletým dieťaťom. Taktiež šetrením o matky maloletého bolo zistené, že bytové pomery sú na vysokej úrovni, maloletý má vytvorené dobré podmienky, matka sa maloletého dobre stará, pričom poukázal na skutočnosť, že matka uviedla, že maloletý sa s otcom nechce stretávať, pričom maloletý má s jej terajším partnerom vytvorený pekný vzťah a majú sa radi.

5. Okresný súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že z rodného listu maloletého bolo preukázané, že ako otec je zapísaný Y. U., narodený 5. januára XXXX. Na Okresnom súde vo Zvolene prebieha konanie 18Pc/7/2020 o zapretie otcovstva Y. U., o ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 20. 10. 2020 tak, že určil, že Y. U. nie je otcom maloletého L.. Toto rozhodnutie v čase rozhodovania okresného súdu ešte nebolo právoplatné, nakoľko bolo podané odvolanie. Súčasťou daného konania je aj pripojený spis sp. zn. 11Pc/15/2018, v ktorom bolo rozhodnuté o návrhu na pripustenie zapretia otcovstva. V rámci tohto konania súd skúmal citovú väzbu, bol vypočutý maloletý L., ktorý uviedol, že Y. U. volá kamarát, nie je mu s ním dobre, neznáša ho, pretože ublížil mame a s Y. sa nechce stretávať. Okresný súd zároveň poukázal na uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 29. 11. 2018, sp. zn. 12P/24/2018, ktorým dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletým každú nepárnu sobotu v čase od 15.00 hodiny do 18.00 hodiny. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. 4. 2019.

6. Súd zistil zárobkové pomery matky a otca, pričom mal preukázané, že priemerná čistá mzda matky za posledných 15 mesiacov bola 1.076,06 EUR a otca 2.025,95 EUR. Takisto zisťoval potreby maloletého, ktoré matka vyčíslila v rozsahu 575,80 EUR. Otec preukázal zasielanie výživného 150 EUR mesačne, hoci matka 100 EUR mu vracia späť. V súlade s § 38 CMP súd vypočul názor maloletého v konaní, na ktorý aj prihliadal. Z jeho výsluchu vyplynulo, že počas celého rozhovoru otca odmietal a vyjadroval sa k stretávaniu negatívne. Súd pri rozhodovaní vychádzal z čl. 5 Zákona o rodine, keď záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, na zistený skutkový stav aplikoval § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 5 Zákona o rodine. O úprave styku rozhodol predovšetkým z dôvodu, že v čase rozhodovania bol Y. U. zapísaný ako otec maloletého na jeho rodnom liste, pričom konanie o zapretie otcovstva v čase rozhodovania ešte nebolo právoplatne skončené. V konaní bolo nepochybne preukázané, že nie je sporná skutočnosť, že Y. U. nie je biologickým otcom maloletého, je ním iba v právnom slova zmysle. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú dôvody pre zmenu rozšírenia styku otca s maloletým oproti úprave, ktorá sa v súčasnosti realizuje na základe neodkladného opatrenia. Súd vzhľadom na neprávoplatné konanie o zapretie otcovstva uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k úspešnému zapretiu otcovstva, v dôsledku čoho zapísaný otec nebude ďalej zapísaný v rodnom liste ako otec maloletého L..

7. Proti rozsudku sa odvolal otec. Napadol výrok III., ktorým súd rozhodol o úprave styku. Rozsudok vo výroku III. žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo ho zmeniť a rozhodnúť tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň v roku od piatka od 16.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h).

8. Namietal neúplné zistenie skutočného stavu veci ako aj, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z vykonaného dokazovania nemohlo vyplynúť, že maloletý L. nemá k nemu citovú väzbu a že nie je nádej na vznik prirodzeného puta. Záver nie je správny z dôvodu, že súd nemôže polemizovať nad nemožnosťou vytvorenia niečoho, čo už dávno vytvorené je. Poukázal na vzájomný pozitívny citový vzťah medzi ním a maloletým L., ktorý je vzťahom milujúceho otca a dieťaťa, ktoré otcovskú lásku opätuje, čo bolo preukázané už v konaní o vyslovenie prípustnosti zapretia otcovstva. Tento vzťah je zachytený aj na predložených fotografiách, ktoré súd nevzal do úvahy a svoj názor si vyvodil iba z rozhovoru s maloletým L. na pojednávaní dňa 4. 2. 2021, na ktoré sa dostavil v sprievode matky, ktorá ho podľa jeho presvedčenia vopred pripravila na to, ako má na otázky sudkyne odpovedať, teda tak, aby boli potvrdené nepravdivé tvrdenia matky o údajne neexistujúcej citovej naviazanosti maloletého na jeho osobu. Hoci matka deklarovala, že maloletého voči jeho osobe negatívne neovplyvňuje, toto sa podľa jeho presvedčenia nezakladá na pravde, matka využíva psychický nátlak. Matka vykonávala kroky smerujúce k postupnému deštruovaniu vzájomného vzťahu medzi ním a maloletým. Táto ho nevedie k pozitívnemu vzťahu k jeho osobe a zašla až tak príďaleko, že sa o ňom s maloletým vôbec nerozpráva a ak áno, nevedie ho k tomu, aby ho oslovoval „otec“ ale ho vedie k tomu, aby sa o ňom vyjadroval vulgárnymi slovnými spojeniami. Konanie

matky je v zjavnom rozpore s najlepším záujmom maloletého L., pričom je potrebné, aby matka sa o ňom ako jeho právnom otcovi vyjadrovala pozitívne. Ak je dieťa zverené do starostlivosti matky, je jej povinnosťou dieťa vychovávať v úcte k otcovi. Matka maloletého informuje o podstate súdnych konaní, čím zbytočne necitlivo zaťažuje myseľ maloletého. Zároveň poukázal, že mu matka odoprela možnosť realizácie styku, keď po pojednávaní dňa 4. 2. 2021 nebol s maloletým v žiadnom kontakte celý 1 mesiac a matka mala priestor na to, aby na maloletého vplývala a štvla ho proti nemu. Namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov, keď z výsluchu maloletého preukázateľne vyplynulo, že je zo strany matky manipulovaný a súd zamietol návrh na nariadenie znaleckého dokazovania. Takéto rozhodnutie považuje za svojvoľné, arbitrárne a zmätočné, pretože súd neuviedol žiadnu relevantnú právnu argumentáciu, na základe ktorej by bolo možné jeho rozhodnutie považovať za zrozumiteľné, preskúmateľné a riadne odôvodnené.

9. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa. Napadnutý rozsudok žiadala potvrdiť. Poukázala na to, že hoci otec uviedol všetky ustanovenia § 365 okrem písm. c) a g) CSP, pričom napriek svojim tvrdeniam neuviedol ako odvolací dôvod § 365 písm. g) CSP, na základe čoho možno konštatovať, že si je vedomý toho, že keď vynechal tento odvolací dôvod, skutkový stav zistený súdom prvej inštancie pred odvolacím súdom obstojí. Do pozornosti odvolacieho súdu dala nevyvrátiteľnú skutočnosť, ktorou je, že ani v konaní o prípustnosť zapretia otcovstva a ani v samotnom konaní o úprave rodičovských práv a povinností v konaní vedenom pod sp. zn. 5P/317/2018 nedokázal hodnoverne preukázať svoje tvrdenia o citovej väzbe maloletého L. na jeho osobu, nakoľko argumentácia je postavená iba na výpovediach svedkov, kde je otáznе, či vôbec stretávali maloletého, títo boli na konanie pripravení a prišli s vlastnými poznámkami, ako majú vypovedať, čo postrehol aj konajúci sudca a upozornil na túto skutočnosť; v tvrdeniach, domnienkach, ktoré sa nezakladajú na pravde, súd dokonca vyfabulované. Že maloletého pripravila, ako má pred sudkyňou vypovedať, je absurdné, sám maloletý vo svojom výsluchu uviedol, že maminka mu povedala, že nemá klamať. On neklame, lebo je už veľký chlapec. Maloletý dementoval tvrdenia Y. U. o pripravenosti a navyše nedá sa pripraviť na otázky a formou výsluchu, ktorú nepoznáte. Práve naopak, Y. U. sa snažil manipulovať a ovplyvňovať, pričom sa usvedčil vlastným dôkazom (videozáznamom) ktorý predložil v konaní o prípustnosť zapretia otcovstva, kde maloletého nahráva na telefón a hovorí mu, čo má povedať, ako napr. „Lúbiš ma, povedz mi to“, alebo „L.! Lúvim ťa najviac na svete Y. a chcem byť iba s tebou, povedz to!“, čo maloletý odmietne; o útočení, o očierňovaní matky pred súdom dochádza k jej dehonestácii ako biologického rodiča, na ktorého je maloletý citovo naviazaný. Jediným cieľom prejavu je degradovanie úlohy a pozície matky. XX. Y. U. vyzdvihuje svoju osobu na osobu matky a väčšiu váhu dáva svedeckým výpovediam svojich svedkov nad názor maloletého, pričom súdu vyčíta, že názor maloletého dieťaťa uprednostnil pred výpovedami jeho svedkov a fotografiami, ktoré predložil v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva. Nemenným a stálym prvkom vo vyjadreniach Y. U. je argumentačná línia, ktorá je postavená na citových domnienkach, citovom jednostrannom vnímaní a jednostrannom pohľade nepodložená žiadnymi relevantnými dôkazmi preukazujúcimi súdom sledovaný predmet, ktorým je najlepší záujem dieťaťa a tiež jeho agresívny útočný prejav na matku, svedkov, kolízneho opatrovníka a v neposlednom rade aj konajúci súd spochybňujúci jeho prácu a neustále poučovanie, čo považuje za urážku súdu. Pokiaľ tvrdí, že maloletého ovplyvňuje, nie je to pravda, Pokiaľ poukázal na výpoveď jej partnera v konaní 18Pc/7/2020, kde uviedol, že o Y. U. sa nerozprávajú a jeho život ich nezaujíma, z toho je zrejmé, že keď sa o ňom nerozprávajú, nemôže maloletého negatívne ovplyvňovať voči jeho osobe. Nikdy maloletému nehovorila, že má volať Y. U. „hlupák“ ani nijako inakšie ako Y. a takto ho aj stále volal. Ak tvrdí, že je medzi nimi vytvorená citová väzba, to jednoznačne odporuje jeho tvrdeniam o jej negatívnom ovplyvňovaní maloletého voči jeho osobe. Ak Y. U. jej vytýka, že nemá snahu vo vzťahu voči nemu niečo meniť a pomôcť nájsť si cestu vybudovať si s ním vzťah, poukázala na to, že Y. U. nie je biologickým otcom maloletého, biologický otec tu je, mal a má záujem sa podieľať na výchove a starostlivosti o maloletého ako aj s prihliadnutím na rozhodnutie 18Pc/7/2020, ktorým bolo rozhodnuté, že Y. U. nie je otcom maloletého, preto podľa jej názoru nie je v záujme dieťaťa prehlbovať a rozvíjať vzťah voči osobe (ako otcovi), ktorá pravdepodobne príde o postavenie otca, ktoré mu zatiaľ priznáva zákon. Maloletý bol už trikrát vypočutý, jeho názor sa od začiatku nemení. Pokiaľ sa maloletý vyjadruje negatívne voči osobe Y. U., je to dôsledok jeho správania sa voči nej, či už voči osobe jej priateľa, ktoré je sprevádzané konfliktami, agresivitou a verbálnymi útokmi (vulgarizmami) či útokmi, ktoré maloletý vníma a sám si na ne spomenul pri výpovediach. Jediným stálym účastníkom konfliktov je Y. U.. Ona neurobila žiadne kroky smerujúce k obmedzeniu či úplnému zamedzeniu styku maloletého s Y. U. a doposiaľ mu vždy maloletého odovzdávala, pokiaľ tomu nebránili objektívne dôvody (choroba, karanténa), o ktorých ho vopred informovala.

11. Na záver uviedla, že tvrdenia, ktoré uvádza Y. U., nie sú podložené skutočnými a hodnovernými dôkazmi, sú formulované len v tom zmysle, že je presvedčený, prestavuje si, že to mohlo byť takto, jediným cieľom je to, ako vo všetkých predchádzajúcich konaniach, a to klamstvo, očiernenie, dehonestovanie a urážka matky, na ktorú je maloletý silne citovo naviazaný a vidí v nej istotu, ochranu a oporu. Jeho citová väzba na maloletého hraničí s posadnutosťou, keď si snaží zachovať svoje otcovstvo napriek tomu, že nie je biologickým otcom maloletého, nežili nikdy spolu ako rodina a nanajvýš z maloletého strany nie k nemu vytvorená citová väzba.

12. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že ho berie na vedomie. Vyjadril potrebu prihliadať na záujem maloletého dieťaťa a v prípade, že odvolací súd bude mať preukázané, že v rozsudku súdu prvej inštancie nastali pochybenia, odporučil rozhodnúť v súlade so záujmom dieťaťa. Záverom uviedol, že všetky svoje opatrenia realizoval v záujme maloletého dieťaťa.

13. Otec v replike na vyjadrenie kolízneho opatrovníka zotrval na svojich argumentoch s poukazom na to, že kolízny opatrovník neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, poukázal na jeho nedostatočnú činnosť v konaní, keď si svoju funkciu nevykonáva riadne a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

14. Matka k vyjadreniu sa kolízneho opatrovníka konštatovala, že jeho vyjadrenie berie na vedomie a je toho názoru, že práve napádané rozhodnutie sleduje najlepší záujem dieťaťa s prihliadnutím na skutkový stav, ktorý bol zistený.

15. Otec v replike vyjadreniu matky zotrval na svojich argumentoch a stanoviska prezentovaných odvolanie a tento nie na ne poukázal s tým, že matka preklúziu sa jeho tvrdenia a snaží sa účelovo hrať na city odvolaciemu súdu.

16. Matka v duplike reagovala na repliku otca k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, pričom zdôraznila, že vyjadrenie kolízneho opatrovníka nemá byť žiadnym jeho návrhom a ani odporúčaním, ale je to uplatnenie zákonného práva na základe výzvy súdu vyjadriť sa k odvolaniu Y. U., nakoľko má postavenie účastníka konania, keď ako kolízny opatrovník zastupuje maloletého.

17. Matka vo vyjadrení zo dňa 25. 5. 2021 k vyjadreniam otca zotrvala na svojich argumentoch, pričom zvýraznila, že všetky podania Y. U. smerujú k dehonestácii a očierneniu jej osoby bez relevantných dôkazov, argumentačná línia smeruje voči nej, pričom podania považuje za naťahovanie konania, hoci uvádza skutočnosti, ktoré sa odohrali už pred začatím konania o prípustnosti zapretia otcovstva a uvádza ich v čase, keď bolo vo veci rozhodnuté.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, keď tento dostatočne zistil skutočný stav veci, riadne ho vyhodnotil, zároveň prihliadol na všetky relevantné skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie v danej veci. Okresný súd správne zdôraznil, že pri rozhodovaní vychádzal z najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom v tomto zmysle správne aplikoval príslušné právne normy, ktoré aj uviedol vo svojom rozhodnutí, vyložil ich.

21. Podstatnou a určujúcou skutočnosťou pre rozhodnutie vo veci je to, že Y. U. je si vedomý skutočnosti, že na základe dokazovania vykonaného v konaní o prípustnosti návrhu na zapretie otcovstva vyplynulo, že nie je biologický otec, pričom je mu známa aj skutočnosť, že o maloletého Y. U. sa zaujíma jeho biologický otec, ktorý sa s ním aj stretáva. Odvolací súd dáva do pozornosti, že súd vykonal dokazovanie aj pripojeným spisom 18Pc/7/2020, v ktorom prebieha konanie o zapretie otcovstva a ktoré v čase rozhodovania súdu nebolo ešte právoplatné. Okresný súd Zvolen vo veci rozhodol 20. októbra 2020 tak, že určil, že Y. U. nie je otcom maloletého L..

22. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. V zmysle § 217 ods. 1, prvej vety CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

24. Odvolací súd v čase vyhlásenia rozsudku mal preukázané prostredníctvom aplikácie register, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 8. júna 2021, sp. zn. 14CoP/16/2021 potvrdil rozsudok okresného súdu 18Pc/7/2020, ktorým bolo určené, že Y. U. nie je otcom maloletého L.. V čase rozhodovania vo veci úpravy práv a povinností nastala skutočnosť, ktorá má podstatný vplyv na rozhodnutie v danej veci. V čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 4. februára 2021, č. k.: 5P/317/2018 - 388 už bolo rozhodnuté o tom, že Y. U. nie je otcom mal. L., avšak jeho rozhodnutie sa ešte nestalo právoplatným, preto odvolací súd

rozhodoval o odvolaní podanom v tomto konaní. Správne okresný súd poukázal na vyššie uvedené konanie, ktoré bude mať významný dopad na rozhodovanie v danej veci, a to nielen v rozsahu podaného odvolania, ale vo vzťahu ku všetkým rodičovským právam, teda zverenia maloletého do výchovy, povinnosti platiť výživné a zároveň aj vo vzťahu k doteraz zapísanému otcovi v rodnom liste maloletého Y. U.. Právoplatnosťou daného rozhodnutia Y. U. prestane byť rodičom aj v zmysle zákona, teda nebude mať ani právo na stretávanie sa s maloletým L.. Na túto skutočnosť poukazovala vo svojich vyjadreniach matka maloletého, čo doterajší otec neakceptoval. Odvolací súd zdôrazňuje, že maloletý L. má biologického otca, ktorý sa oňho zaujíma, teda dieťa nezostane bez otca. Biologický otec nadobudne všetky práva a povinnosti k maloletému L., pričom odvolací súd zdôrazňuje, že nie je v záujme dieťaťa, aby nemalo na rodnom liste žiadneho otca.

25. Je pochopiteľné, že matka majúca vedomosť o tom, že Y. U. nie je biologický otec a skutočný otec o dieťa javí záujem, nemala potrebu rozvíjať citovú väzbu na Y. U., pretože to nie je vzhľadom na výsledky ďalších konaní kontraproduktívne. I napriek tomu však Y. U. umožňovala stretávanie sa s maloletým, ktorý ho nepochybne odmieta. Odvolací súd nemá pochybnosť o vyjadreniach maloletého, o jeho odmietavom postoji, zvlášť, keď bol prítomný atakom Y. U. na matku. Nie je dôležité, že z pohľadu Y. U. napadol matku, podstatné je, že dieťa to vnímalo a má to vplyv na jeho psychiku. Ja ťažko očakávať od dieťaťa, ak vidí, že sa nejakým spôsobom ubližuje jeho matke a potom ho nútiť do stretávania sa s takouto osobou, pretože dieťa túto situáciu nespracuje a nevie si ju vysvetliť.

26. Maloletý bol opakovane vypočutý, vyjadroval sa primerane svojmu veku, v názoroch bol stabilný. Okresný súd odborne maloletého vypočul a dospel k správnym a jednoznačným záverom o odmietavom stanovisku maloletého vo vzťahu k Y. U.. Nie je vylúčené, že maloletý teoreticky mohol v domácnosti počuť určité vyjadrenia matky vo vzťahu k Y. U., to však nepreukazuje namietané ovplyvňovanie maloletého matkou. V odvolaní Y. U. vychádza z domniek a svojej predstavy pasujúc sa do polohy biologického otca bez vzťahu k najlepšiemu záujmu mal. dieťaťa, ktorým je vytvoriť si vzťah s biologickým otcom a tento rozvíjať. Za danej situácie nie je žiadúce, aby sa dieťa stretávalo s ďalšou osobou, ktorá sa považuje za otca, hoci ním nie je. Iná situácia by bola vtedy, ak by biologický otec nebol známy, či by o dieťa nejavil záujem a matka by s Y. U. vytvorila (v ideálnom prípade) fungujúcu rodinu, kde by bolo v záujme maloletého, aby mal vytvorený vzťah aj k nebiologickému otcovi.

27. Okresný súd vo veci správne rozhodol a odvolací súd nezistil, že by námietky Y. U. boli dôvodné, pretože vychádza z predpokladu, že ak má citovú väzbu na maloletého L., má ho aj maloletý k nemu, čo nebolo potvrdené. Aj napriek tejto skutočnosti mu súd priznal práva otca, pretože v čase rozhodovania bol zapísaný v rodnom liste maloletého. Musel však prihliadať aj na prebiehajúce konanie o zapretie otcovstva a upravovať styk v širšom rozsahu, keď mohol predpokladať, že sa ani takto upravený styk nebude realizovať z dôvodu straty rodičovských práv Y. U.. Odvolací súd za danej situácie nemal dôvod spochybniť závery okresného súdu, keď nosnou ideou odvolania je vzťah Y. U. k matke dieťaťa, vyjadrenie sa k jej osobe, ako primárne k preukázaniu skutočnej citovej väzby k maloletému. Rozhodnutie v napadnutej časti a súvisiacich výrokoch preto potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia podľa § 369 ods. 1 CSP a § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na náhradu trov odvolacieho konania účastníci nepodali.

29. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP).

Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CSP).